

Mi Gyulánk, ki vagy a mennyekben

(maradj is ott), mindennapi kenyerünket
add meg nekünk MA!

Drága Gyulám – bocs a tegéződésért, de az urakat már az Ó, az Új és a Legújabb Szövetségben is (értsd: koalíció) tegezték–, kegyességedet tapasztalhattuk, amikor a nyolcadik kerületi cigány asszonyok számára szervezett szépségversenyre csak úgy zsebből fizettél, nem zavartatva Magad attól, hogy ezek a nők alultápláltak, fogatlanok és mérhetetlenül rondák a nyomorúságtól. Gyulám, akkor Te kilökted, csakúgy, a hatvan-hetven millcsit, apostolaid leplombázott mercikkel rohángáltak a városban, hogy időben érkezzék a mennyei áldás, hogy az örök-éhezők szakácsok lehessenek tíz percig, hogy divatos ruhákban riszálhassák meggyötört ölüket a megromyolódottak tíz percig. Uram, köszönjük, hogy fesztivál-zsokéink ingyen baszhattak aznap és örült minden kurva. Az orgazmus állami szubvencióját, köszönjük Uram. Kegyességed fölmérhetetlen hasznot hozott: mindenki törődik már a cigányokkal. Szent Széked: a Szent Kisebbségi Hivatal kiadta futószalagra a nép-felemelés eddig titkolt kódját: miszerint sok-sok bulit kell számukra csinálni.

Uram, mindennapi kenyerünket add meg nekünk MA:
tizenkettő darab A/4-es, 80 gr-os környezetbarát levélpapír, hogy minden tanítványodnak írhasunk,
egy darab HB-s kemény ceruza, hogy szigorral írhasunk,
egy darab B2-s (nem 52-es!) puha ceruza, hogy kegyelemmel írhasunk.

Ezen kegytárgyak titkos forrását, Uram, csak Te tudhatod.
Ajókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten.

—balogh—

